

La maledicció del Mallorca

El RCE Mallorca està pendent de si la UEFA l'expulsa definitivament o no de la Lliga Europea.

Els problemes econòmics del Mallorca, amb un deute d'uns setanta milions i immers en un concurs de creditors, li poden comportar un cop molt fort. La UEFA (Unió Europea de Futbol Associat) li va negar fa quinze dies la llicència per a disputar la Lliga Europea (allò que abans es deia la Copa de la UEFA), adduint precisament la difícil situació econòmica per la qual travessa el club mallorquí. Abans, però, la Federació Espanyola de Futbol li havia donat el plàcet, tot i que provisionalment. En conèixer la decisió del màxim organisme europeu de futbol, els nous dirigents del club s'irritaren d'allò més i contraatacaren en un doble flanc: el legal i el social.

Recurs. La irritació del Mallorca i dels seus aficionats no és estranya, atès que és el primera vegada que la UEFA expulsa per motius econòmics un club d'una de les seves competicions. Es més, en aquest cas es dona la circumstància que tot s'inicia a partir d'una denúncia del Vila-real, club que s'adreça a la UEFA exigint que actués contra el Mallorca perquè està en una situació econòmica molt dolenta i en concurs de creditors, cosa que està prevista com a motiu d'exclusió. Resulta que el club de Castelló seria el directament beneficiat si en efecte el Mallorca és exclòs de la Lliga Europea, perquè ocuparia el seu lloc. No és de dir la mala bava que entre els afeccionats mallorquinistes existeix contra el Vila-real. El partit entre ambdós clubs a l'estadi de Son Moix —previst per al mes de maig— resultarà, passi el que passi, d'aquells de màxim risc. A la xarxa, els mallorquinistes bullen d'indignació i es confabulen per a rebre'l "adequadament".

No és menys intensa la irritació que senten els nous dirigents del Mallorca. Quan la Federació els donà el plàcet,

no pareixia que tot s'embolicaria tant com ha passat. La denúncia del Vila-real pareixia destinada al no-res. Tanmateix, de forma sorprenent, a mitjan juliol el Mallorca rebé de la UEFA una carta en la qual se li demanava més documentació sobre la situació econòmica per a poder decidir. Aquell gest va ser entès per la directiva insular com un molt mal senyal. Tenia raó. Al cap d'una setmana, el dijous dia 23 de juliol, la UEFA comunicava oficialment que l'expulsava de la Lliga Europa i l'endemà el Vila-real rebia la invitació per a ocupar el lloc del Mallorca.

Els directius mallorquinistes tenien tres dies per a recórrer. Els serveis jurídics varen preparar un recurs basat en el fet que es tracta d'un greuge comparatiu, atès que molts clubs es troben en una situació econòmica gens bona i no són expulsats —el Vila-real mateix té més deute que el Mallorca, igual que el Barça, el Madrid...— i que, a més, el fet d'estar en concurs de creditors dona totes les garanties legals de viabilitat al club. Per afegit, la jutgessa encarregada del concurs es va adreçar en el seu moment a la Federació instant-la que el Mallorca no sigui expulsat perquè això podria influir en el procés judicial.

En el moment de tancar aquesta edició, l'organisme continental de futbol encara no havia decidit definitivament sobre la qüestió. El divendres dia 30 de juliol era previst que es reunís l'òrgan de decisió de la UEFA. Per tant, a hores d'ara el Mallorca ja deu conèixer el seu destí: expulsat de la Lliga Europea o a dins. En el cas de ser expulsat, el club ha anunciat que "no descarta" iniciar accions judicials contra la UEFA.

Reacció social. La indignació de la massa social mallorquinista es canalitza, tot d'una de conèixer la decisió de la UEFA d'expulsar el club de la Lliga Europea, a través de la xarxa.

Manifestació contra la UEFA a Palma el

El nou president, mig dimitit

Les històries estranyes que ha protagonitzat el Mallorca els darrers dos anys semblen no acabar-se. Fa un mes, la nova propietat presentava qui era el flamant nou president de l'entitat, l'ambaixador espanyol a Viena, Josep Pons. Va sorprendre a Palma que un home com Pons, diplomàtic de carrera amb una destí tan apetitós com Viena, decidís deixar —ni que fos transitòriament— la seva professió per presidir un club que, al cap i a la fi,

dimarts 27 de juliol

En qüestió d'hores es va convocar una manifestació, per al dijous dia 29, que finalment s'avançà al dimarts dia 27, per així intentar pressionar. La manifestació es va celebrar davant de les instal·lacions de la Federació Balear de Futbol. D'aquesta manera, els manifestants esperaven que la balear expliqués a l'espanyola, i aquesta a la UEFA, el clam social que existia a Mallorca.

I la veritat és que va ser un clam. Cal dir, per a valorar adequadament l'assistència a la manifestació, que el màxim d'aforament ocupat a Son Moix la temporada passada va ser d'uns 11.000 espectadors. Doncs bé, unes 2.000 persones es manifestaren –a les sis de l'horabaixa, sota un sol de justícia– contra la decisió de la UEFA. Per comparar: les manifestacions contra la corrupció política no han sumat més de mil assistents i la més recent contra la possible retallada autonòmica no tingué més de mig miler de manifestants. Totes les institucions, per un altre costat, han donat suport exprés al Mallorca.

En funció del que hagi decidit la UEFA, el futur a curt termini del Mallorca pot canviar. Perquè el club ja comptava per a la pròxima temporada amb els ingressos dels quals, si més no a la primera fase, disposaria gràcies a disputar la Lliga Europea. Si ha estat expulsat, la mala situació econòmica es pot veure bastant agreujada.

Miquel Payeras

és una societat anònima de la qual ell no és el propietari. Però molts ho varen voler entendre com una mostra del seu mallorquinisme i, alhora, com a prova de la seriositat amb què el nou propietari –amb Llorenç Serra Ferrer com a home fort– es prenien l'aventura que havia començat quinze dies abans amb l'adquisició de les accions. Pons es presentà a la capital balear a través d'una multitudinària roda informativa, assegurant que el club –tal com ja havia dit Serra Ferrer anteriorment– iniciava una nova etapa marcada especialment per la voluntat de ser “el club de tots” i ser, alhora, referència social no solament a Mallorca, sinó a totes les Balears.

Ara fa dues setmanes, Pons convocà d'urgència una nova roda informativa per anunciar que “una denúncia d'una treballadora (de l'ambaixada) em fa fer una passa enrere” en la presidència del club. La denúncia semblà ser per un suposat assetjament sexual. La història es remunta més de mig any abans d'acceptar la presidència del Mallorca. Els actuals dirigents del club no en sabien res. Amb la “passa enrere”, Pons no està dimitint, però tampoc representa el club, i ningú no sap ben bé en quina situació es troba exactament en el Mallorca. Formalment, això sí, segueix essent president. Per un altre costat, el Consell de

Ministres del 24 de juliol passat el va apartar de l'ambaixada. Segons Pons, era una mesura prevista i a petició pròpia per la necessitat de dedicar-se al Mallorca.

Llorenç Serra Ferrer –que és amic de Pons– ha volgut donar el màxim suport al ja exambaixador a Viena. “De moment no li demanarem la dimissió”, ha explicat. “Ha de demostrar que és innocent”, perquè així ho ha assegurat i “així ho creiem nosaltres”. Serra insistí a fer costat al president perquè “Pep és una persona íntegra, i el que li hem demanat és que estigués tranquil” i per això se li ha donat “temps per defensar-se”.